

അരുമയുള്ളുശുവേ കുരിശിൽ മരിച്ചെൻ
ജീവനെ വീണ്ട രക്ഷിതാവേ
സകലവും മറന്നു ഞാൻ സകലവും വെടിഞ്ഞു
ഞാൻ ദുർഘടമലകൾ കടന്നു വരുണേ

വീടും മറന്നു ഞാൻ നാടും മറന്നു ഞാൻ
ഉടയവനെ നിന്റെ തിരുമുഖം കാണാൻ
അടിയനെ വഴിയിൽ പലവിധയാപത്തിൻ
നടുവിൽ നീ നടത്തിപ്പരിപാലിച്ചു

അപ്പനെക്കാളുമെന്മയെക്കാളും
ഓമനയുള്ളൂൻ കക്ഷിതാവേ
സകലവും മറന്നു ഞാൻ സകലവും വെടിഞ്ഞു
ഞാൻ - അരുമയുള്ളുശുവേ നിന്നേ മതിയേ

സ്വർഗമല്ലെന്നിക്കൊരു വാഴ്ചയുമല്ലെ-
ന്റരുമയുള്ളുശുവിൻ വാത്സല്യം മതിയേ
ജീവനെക്കാളെനിക്കേതിനെക്കാളും
കാരുണ്യവാനേ നിൻ വാത്സല്യം മതിയേ

അരുമയുള്ളുശുവേ നിന്നുടെ പേർക്കായി
തീയുടെ നടുവിൽ ചൂടു ഞാൻ സഹിക്കാം
കാരുണ്യവാനേ നിൻ നാമമഹിമയ്ക്കായി

പുറംകടലിൽ ഞാൻ അലഞ്ഞു വസിക്കാം

കീറിയ വസ്ത്രവും നാനൂണ ദേഹവും
പൊഴിയുന്ന കഷണവും എന്നുടെ പ്രിയനെ
ലാസരേഷോലെന്നിരിക്കിദ്ധരയേകിലും
അരുമയുള്ളൂശുവേ നിന്നെ മതിയേ

വാളിൽ മരിക്കിലും പഞ്ഞത്താൽ ചാകിലും
സിംഹങ്ങൾ ചീന്തി കഴുകന്മാർ പറിക്കിലും
രക്ഷകനേശുവേ കാരുണ്യവാനേ
നിശ്ചയമായനിക്കവിടുത്തേ മതിയേ

വീട്ടിൽ മരിക്കയോ കാട്ടിൽ പോയി ചാകയോ
റോമയിൽ പോകയോ തടവിൽ ഞാനാകയോ
അടികളും ഇടികളും പഴികളും ദുഷികളും
അരുമയുള്ളൂശുവിൻ പേരിൽ ഞാൻ സഹിക്കാം

പോകുന്നു ഞാനെന്റെ പ്രേമസഖി തന്റെ
മാർവിൽ വസിച്ചെന്റെ വീടൊന്നു കാണാൻ
സകലവും മറന്നു ഞാൻ സകലവും വെടിഞ്ഞു
ഞാൻ - അരുമയുള്ളൂശുവേ നിന്നെ മതിയേ